

ఉత్తరాలు

అట్టమీద బొమ్మ

వడ్డూరి వలసాడ్రూట్ అక్కినేని నాగేశ్వరరావు ముఖ్యమంత్రిగా బెలవడిన ఈవారం (30.4.46) ప్రతిక పరిపాలనగా ఉంది. సామాన్యని పలుగురు దుబ్బా తరాలు : అంతరాలు చాల బాగుంది. వీనికూ విశేషాలలో శ్రీనివాసగారు త్రిమూర్తి ప్రాజెక్టు వ్యాధి చిత్తయొక్క రెండవ షెడ్యూల్లలో మూటింగు ఏప్రిల్ 17 నుండి 13 రోజులపాటు జరిగిందని వాశారు. అసలు ప్రతిక 20 తారీఖునకే వచ్చింది.

ఎస్. ఎస్. శాస్త్రి, (సామర్లకోట.)

నోటీసులు

30-4-76 సంచకలో నా కథ 'నోటీసులు' పై శాశా కీవరావు (చిన్నరూర్ల) గారి విమర్శ చదివాను విమర్శ పహేతుకంగానే కనిపించినప్పటికీ ఆర్డం చేసుకోవటంలో ఒక్క అడుగు వెనకనున్నారేమోననిపిస్తోంది. రెండు మూగ శబ్దాలు తమ దిడ్డు తమలా 'మూగ'కాదని కేలునుకున్నప్పుడు అనుకూలం తమ జీవితశాస్త్రాన్ని కురుకు తెచ్చుకుని వ్యధ చెందేవారు పొందే అవకాశం, ఏదారీలో జలపాతంలో విరజిమ్మారా? ధాన్యాల ప్రకటించటం? 'నోటీసులు' చాలా దిద్దుకథ, బాబు ఉద్యోగాల్లో ఆడుకుంటూ ఏవో చూపులు ఆనాడని, వాటిని పెదాల కదలికద్వారా రహిత అట్ట అని ఆర్డం చేసుకుని కేలు వేశా దనీ, వీడో చనిమీద వచ్చిన మభాషిణిని అక్కడ ఇంకొకటిన్ను సంఘటనను రహిత సైగలద్వారా తెలుసుకుని ఆనందభాష్యులు రాల్చినదనీ, ఏవో తాదావి. ఆలా రాయలంవల్ల వాస్తవికతన్నా సాధించటమే ఆపుతుంది. అది కేవలం ఆ చిన్న కథ 'మూగింపు' మాత్రమే.

కె. వి. యల్. నరసింహాశాస్త్రి (రఘుపతి) (విస్వనాథపేట)

యువతరం

"మంచి సినిమాలా రావాలి" అని "నేటి సినిమాలా కుటుంబంలో చూడలేము" అని యువతరం శిర్షికలో అందరూ మాటలు చెప్పు చున్నారని కాని చేతలలో చూపుటలేదు. అన్ని ప్రతాపకమారుగారు 16.4.76వ తేదీ ఎత్తికలో తెలియజేశారు. అయితే యువతరం శిర్షికలోని వారినందరినీ కలుసుకుని వారు చేతలలో చూపు తున్నారో లేదో ఆయన తెలుసుకొంటున్నారా? ఇలా యువతరం శిర్షికలోని వారిని అలా కించపరచుట అంత సమంజసం గాదేమో. కొంచెం ఆలోచించండి

మద్దూరి రమేష్ బాబు (బి. ఏ.) గుడిమడ

రంగనాథం ని/దలేస్తున్నప్పుడే కాకి అరిచిందో, కాకి అరుపు వినే రంగనాథం కళ్లు తెరిచాడో బుచ్చితంగా అందనావేసి చెప్పటం కష్టంగాని, మొత్తానికి ఆ రెండూ ఇంచుమించుగా ఒకే సమయంలో జరిగాయనుకొటం సమంజసం అదేదో కాకితాలీయం అంటారే అట్లాగే.

లేచి లేవటంలోనే ఈ పీడ ఎక్కడిదిరా అని డీలా వడిపోయి, తెప్పరిల్లి తేరుకొన్న రంగనాథానికి, ఆ కాకిమీద చెప్పరాని కసి పుట్టుకొచ్చింది. చేతికందిన మట్టికెడ్డను బలమంతా చేర్చి దానిమీదకు విసిరాడు. ఆ కొమ్మ నుండి ఈ కొమ్మకు, ఈ కొమ్మ నుండి ఆ కొమ్మకు ఎగురుతూ గొంటు చిందుకొంటూ అక్కడక్కడ తాళట్లాడింది గానీ, ఆ వెట్టును మాత్రం ఎదిలిపోతూ కాకి, రంగనాథానికి చిర్రెట్టుకొచ్చింది అంతకు మించిన జాగుపు, అసహ్యలతో

కంపించిపోయారు మలకంమీద నుండి లేచి గడమకు వెలుగట్టిన కర్కరాలన్నీ తీసికొని, గురిజూపి దానిమీదకు విసిరారు. అంత డింపు గానూ అది కళ్లులోకి అగిలి రిపీటుని తిరి గొచ్చి రంగనాథం ఎప్పటి రాజింది 'అబ్బా' అని మూలగా దానిమీద అడుగు చూపు కప్పుడు ఎప్పటి ప్రామిద తెలికంటలేదు గానీ, బులయిన వాడూ ఆ 'అంగుళంమేర పొంగు' చ్చింపకక. ఎదిరింటి దాబా మీదకు చేరిన వెల్లయ, రంగనాథం చ్చరతో కాకిలో అడుగుంటున్నట్లుగా బానింది చప్పట్లు పరివారు మగలుగరాడిపోయాడు రంగనాథం. ఈ పంపిందో, ప్రక్క చెట్టు మీదను చేరిన ఆ కాకి ఇంకా గొంటు చింపి కొంటూనే ఎందు రిగి దానిమీదకు క్ర విసురుదావాని క రంగనాథం డింగి పోయాడుగాని ఎదిరింటిమీది వెల్లయ అట వట్టిస్తోనేమోనని అగివయ్యాడు. ఆ కాకి చేత కందిలే దాని రక్కయ ప్రసపున విరచేసే వాడే. ఆ కాకి సొల్ల వికంగా భిత్కరించి లోనికెళ్లగాం డం.

పోయినదాది ఇదే విధంగా తాను నిద్ర లేస్తుంటేనే గొంతు చించుకొంటూ గొడవ చేసింది కాకి. 'ఉవ్' అంటూ దాన్ని తరిమే తాడు మరికాసేవటికి పురిటికంటూ దిగిన రెండో కూతురు కాళింది పుట్టింట్లోనే వుండిపోయింది. ఇప్పుడు మళ్ళీ లేస్తుంటేనే కాకిగోల...! ఏం ఘోరం జరుగుతుందోనని క్షణకాలం కంపించి పోయాడు. రంగనాథం ఉలుకు పలుకులేకుండా కాలకృత్యాలు నెర వేర్చాడు. ఏ చప్పుడైనా, ఎవరు మాట్లాడినా కదలబారిపోయాడు.

“కాఫీ తీసుకోవచ్చా.”
కొరకొరలాడుతూ చూశాడు కూతురు వైపు రంగనాథం.

“అక్కడ పెట్టివెళ్లు” అరిచినట్లే అన్నాడు రంగనాథం. అయోమయంగా తండ్రివైపు చూసి వెనుదిరిగింది కాళింది ధుమ ధుమ లాడుతూనే భోజనం ముగించాడు. అశీనుకు బయలుదేరబోతుంటే “ఇదిగో మిమ్మల్నే” అంటూ గడపదాకా వచ్చింది భార్య శాంతమ్మ.

“ఇప్పుడేం చెప్పకు” కసురుకొంటూ కదిలిపోయాడు రంగనాథం.

“ఈ మనిషెప్పుడూ ఇంతే” నిల్చూరుస్తూ వుండిపోయింది శాంతమ్మ.

రోడ్డు మీద నడుస్తుంటే జనమంతా కాకులు బారుల్లానే కన్పించారు రంగనాథానికి. వాళ్ళ మీటలన్నీ కాకుల కూతల్లాగానే విన్పించాయి. కుతకుత లాడిపోయాడు రంగనాథం.

వరహాలును జూసిన రంగనాథం ప్రైవేట్ ప్రాజెక్టులు పెనే పోయాయి. ఆ వున్న కొద్ది ప్రాజెక్టుల్లోనా జారిపోకుండా కాపాడుకోవాలని కానిర్లాడి పోయాడు. సాధ్యమైనంత వరకూ వరహాలు దృష్టినుండి తప్పించుకోవాలని ప్రాకులాడిపోతూ ప్రక్కనేవున్న టీ కొట్టులోకి జొరబడ్డాడు రంగనాథం. ఉదయమే భోంజిసి టీ త్రాగటం అలవాటు లేకపోగా, అట్లా త్రాగేవాళ్ళని కొరకొర జూసే రంగనాథానికి, టీకి అర్ధ రివ్రక తప్పిందిగాడు. ఆ వచ్చిన టీని గతుకు గతుకు మంటూ లాగకా తప్పిందిగాడు.

“ఏమయ్యా రంగనాథం. పొద్దున్నే టీ పట్టిస్తున్నావ్, మెతుకు మింగుడు పడలేదా యేంటి?” వెనుగ్గా భుజంమీద చేయి వేసి పరామర్శించాడు వరహాలు.

రంగనాథానికి, గుట్టక వేసే టీ కొరమాలింది. కడుపులోకి జారింది తిరిగి పైకి తన్నుకొచ్చింది. నీటి చెమ్మతో నిండిన కళ్ళతో వరహాల్ని చూస్తూ వుండిపోయాడు రంగనాథం.

“కాస్త నెమ్మదిగా తాగవయ్యా; బయట నీ గుర్రం పారిపోదులే” వరహాలు నీముదాయంపు వాక్యంగాడా పమ్మెటపోటులాగానే తగిలింది రంగనాథానికి. భూతమంత కాకి తన భయంకర రెక్కలతో విసురుతున్నట్టుగా అన్పించింది.

“తాగుతా...తాగుతా”
“ఏమిటయ్యా తాగిదీ”

“అదే; ఈ టీని నెమ్మదిగా తాగుతా” నసిగాడు రంగనాథం. రంగనాథం మనసును పురుగు తొలుస్తున్నది. మనసులో మండు గుండు పేలుస్తోంది. ఈ వరహాలుగాడు అపీను కెళ్లే ముందగే ఎదురయ్యాడు, యముడిలా. బిక్క చచ్చిపోయిన రథానాథానికి బునకొట్టే కాలవర్సలానే కన్పించాడు వరహాలు వరహాలు కళ్ళు పాము కళ్ళలానే మెరుస్తున్నాయి. అని పేదాలుగావు, చుట్టూ చుట్టుకొన్న పాంపిల్లలు. వరహాలు నిడిచే గాలిలో తనలాటి కొన్ని నేలమంది నిరాశలు, విట్టూర్చులూను. గాసుగెడ్డు (బతుకుల ఆర్ద్రనాదాలే వరహాలుకు మురళీగానాలు. బక్కచిక్కిన ప్రాణాల అక్రందనలే వరహాలుకు పూలబాణాలు. వాళ్ళ డిబ్బలు, సమస్యలు, దర్దిదం, దౌర్భాగ్యం ఇవన్నీ వరాలు, వసంతాలూను వరహాలుకు, అటువది, ఇటువది కొంపలు కొవగలిగినంత కూడబెట్టాడు ఈ వడ్డి డబ్బుల మీదనే. అయినా తనలాటి వాళ్ళను కబళించాలనే కక్కుర్తి ఛావలేదు వరహాలుకు. అలోచనల్లో తల్లడిల్లిపోయాడు రంగనాథం. తప్పదు, ఈ ఉదయమే నీడు తన పీకంమీద కూర్చోంటాడు. ఇంటిదగ్గరైతే కాళ్ళానేళ్ళా బిడ్డా, కడుపు చింఘుకొన్నా చూసినాడుండడు ఇక్కడ తన గతి ఆధోగతే. వీడి పంజాదెబ్బకు తను బతిగాక తప్పదు.

“ఏంటయ్యా ఆ మాపు. చల్లారిపోతుంది ఆ టీ తాగు” తెప్పరిల్లిన రంగనాథం ఆముదం త్రాగినట్లు తాగాడు టీని. ఎప్పుడు తెప్పించుకొన్నాడో ఏమో వరహాలు గూడా తనలాటి వాళ్ళ జీవితాల్ని తాగినంత ఆశగా, ఆత్రుణగా తాగేస్తున్నాడు టీని.

“ఈ నెల తప్పకుండా నర్దుతాను. అను

రుచి

డా॥ సి నారాయణరెడ్డి

అబ్బా!

ఈ పాఠం తినలేను ఎంతచేదు; వేవచేదు. అధుగో!
ఆ పాట తాగేస్తాను నింత తీసి; తేనె తీసి.

పావలాంటి పాలమిగాడ చూపులాంటి పసివాడా!
రుచి అంటే తీసి కాదు; రోదించకు వేవచేదు.

నిన్ను మింగే తిపికన్ను నీవు మింగే చేదు ప్లిన్ను.

కోని ఇబ్బందులోచ్చి మీ బాకీ ఆపాల్సొచ్చింది” కొండ కొమ్మ నుండి లోయలోకి జారిపోతున్న రాడిలా మూలిగాడు రంగనాథం.

“సర్వేపయ్యా; ఇప్పుడేవడడిగాను నిన్ను. ఎద్దువుగానిలే నెమ్మదిగా” వరహాలు శాంతంగా గానె అన్నా, వడదెబ్బ తగిలినట్టే వుంది రంగనాథానికి. ఏ మ్మెనా అక్కడనుండి త్వరగా తప్పుకోటమే మంచిదిన్నించింది. ఏ క్షణాన ఏం ముంఠుకొస్తుందో.

“పైమ్మంది. లేద్దామా?” నసిగాడు రంగనాథం. బిల్లు రంగనాథం చెల్లింప బోతుంటే, అడ్డుకొని ఇద్దరి డబ్బులూ వరహాలే యిచ్చాడు. మరోసారి అయోమయంలో బావురు మన్నాడు రంగనాథం. చల్ల చిక్కిన పురుగును కుశల పశ్యలేసి, తల్లడుచ్చి సాలిడు సాగవంపినట్లుగా వుంది తనయొడ వరహాలు ప్రవర్తన రంగనాథానికి.

“చూడు రంగనాథం; ఏదైనా అవరం గిల్తూ వస్తే కబురు చేయి. వెనకామందూ దూడకు. నెమ్మదిగా సర్దు దువుగానిలిలే.” వరహాలు సముదాయంపుతో మరోసారి తికమక పడ్డాడు రంగనాథం. “అల్లాగే... అల్లాగే” అని పరుగెత్తినట్లు కదలిపోయాడు.

అశీనులో అడుగుబెట్టిన రంగనాథానికి గుండెదడ కొద్దిగా తగు ముఖం పట్టింది. వేతితోనే ముఖానికి పట్టిన చెముట తుడుచు

కొన్నాడు ముచుకొచ్చే పుత్యువులాటే
వరహొల్పండి సాద్దున ఎంత ఉవద్రవం తప్పి
పోయింది తనకు. ఆ కాకిముండ అరుపే
ఇందుక్కారణం. మరోసారి కనిపించిన ఆ కాకి

కాకి శకునం

బుద్ధ కారాలు మిరియాలు మారాడు.

“అడేటయ్యగారు; ఆ కాకితాల్ని అట్లా

వలిపేస్తుండారు” వ్యూసు వీరయ్య కలు
కుల్లో కాకి మెడగా భావించి పైల్లో కాగి
తాల్ని పుండగా చుట్టివేస్తున్న రంగనాథం
మరోసారి బిక్కచప్పిపోయాడు తన వర
ధ్యాన్యానికి

“ఏటట్లా వుండారు; ఏదైనా నలతా
గిట్టా సేసిందా?”

“అఱ, అవు పును, కాస్త తలనొప్పిగా
వుంది”

“అవురుతాంజనం రాయకపోయారా!”

“ఈ పీడ వదిలే బాగుండు” అని మన
సులో గొణుక్కొని తలొంచి కాకితాల్లో
మాపు గుచ్చి వుండి పోయాడు రంగనాథం.
ఒక్కడణం రంగనాథంవైపు వరకాయించి
చూపి వెళ్లిపోయాడు వీరయ్య

ఎప్పుడో ఆపద ముంచుకొస్తుందో, ఏ
లనూయిర్యం జరుగుతుందోనని కలవరపడు
తూనే ఆఫీసులో కాలం గడిపాడు రంగనాథం.
కాకితాలు మాస్తుంటే అక్షరాలకు బదులు
కాకి కళ్ళే కన్పించసాగాయి. ఫాన్ తిరుగు
తుంటే కాకి రెక్కల విసురుగానే తోచి
కంపించిపోసాగారు. సాయంత్రం వరకూ
నివ్వల పనంమీద వున్నట్లుగానే పెటపెట
లాడి పోయాడు రంగనాథం ఈలోపు కొన్ని
వందలసార్లన్నా ఆ కాకిమీద విరుచుకుపడ్డాడు
మనసులో.

ఆ రోజు తన ఆఫీసు కార్యకలాపాలకు
అంతం జెప్పే సమయం ఎమిపిస్తుండటంతో
రంగనాథానికి గుండెలు కుదుట పడుతున్నాయి.
డిపిరి తిరిగి అందుతున్నది. ఆ రోజున తన
డైరీగానికెటువంటి ఆపదా ముంచుకు
రానందుకు మనసులో ఇష్టమై వానికి మొక్కు
కుంటున్న తరుణంలోనే మళ్ళీ వీరయ్య రాక
రంగనాథానికి చిరాగ్గల్గింది. వెధవ పరా
మర్మలూ వీడూను. పడితే వదలడు.

“అయ్యా; పెద్దయ్యగారు రమ్మంటు
న్నారు.”

రంగనాథం ప్రాణాలు కడబడ్డాయి.
పెద్దయ్యగారు రమ్మంటున్నారుంటే తనకేదో
మూడిందన్నమాటే అయింది. అనుకోవ్వంతా
అయింది. ఆ కాకిముండ అరుపు ప్రభావం
ఇప్పుడు మాపిస్తున్నది తనమీద. పెద్దయ్య
గారి గదిలో అడుగుపెట్టి నవ్వు ముఖంతో
రావటమనేది తన అనుభవంలో లేదు. ఆ
మాటకొస్తే ఈ ఆఫీసులో ఎవరి అనుభవం
లేదు.

మీ కేశ సంపదకు

జాటు అద్భుతంగా ఉండేటట్లు చేసేది
రీటా-డానిలో అటువంటి శక్తి, సువాసనా
ఉన్నాయి - శిరోజాలు సహజంగా,
చక్కగా పెరగడానికి, చల్లదనానికి,
దానికదేసాటి.

రీటా వాడి మీ కురుల సౌభాగ్యాన్ని వృద్ధి
చేసుకొండి. మీ శిరోజాలు ఏపుగా,
ఒత్తుగా పెరిగి నిగనిగలాడుతూ మెత్తగా
ఉంటాయి.

రీటా

* స్త్రీలూ పురుషులూ
వాడవచ్చును

ఫెడొబెక సిసా కొనండి ప్రతిచోటా దొరుకును

విదో కంపెని, టొంబాయి, కలకత్తా, మద్రాసు

- ★ అరటిదవ్వ తరిగేటప్పుడు దానిని పలుచని మజ్జిగినీళ్లలో తరిగితే తెల్లగా స్వచ్ఛంగా ఉంటుంది.
- ★ కంద కొంచెం దురదకంద అయితే దానిని బియ్యం కడుగు నీళ్లలో కడిగితే దాని దురద పోతుంది.
- ★ మినుపరొట్టె త్వరగా కాలాలంటే మినుపరొట్టె కాలవేసిన గిన్నెలో ఒక చిప్పస్త్రీలు కప్ప వడేస్తే త్వరగా కాలుతుంది.
- ★ పొట్లకాయ మెత్తగా చక్కగా వేగలంటే దానిని ఉప్పునీటిలో తరిగి గట్టిగా పీడించి వేయించేస్తే సరిపోతుంది.

ఇంటింటి చిట్కాలు

- ★ వేపుడు ముక్కలు తక్కువ నూనెలో వేచి ఎక్కువనూనెలో వేచినట్లు కనబడాలంటే ముందు కొంచెం నూనెలో వేచి దించే ముందు రెండున్నూళ్ల నూనెవేసి దించాలి.
- ★ దోసకాయను ఉప్పునీటిలో తరిగితే మామూలు నీటిలో తరిగిన దానికన్న బాగుంటుంది.
- ★ పప్పు మెత్తగాను బాగుగాను ఉడకాలంటే అందులో ఒక స్పూను నూనెవేసి ఉడక పెడితే బాగుంటుంది.

- ★ కూరలు పప్పులు త్వరగా ఉడకాలంటే దానిపై జెనీన్ లోకాని లోతైన ప్లేట్, కాని నీళ్లుపోసి మూత పెట్టాలి.
 - ★ అగ్నిపెట్టెలు విలువ ఉండాలన్నా వానాకాలంలో కూడ త్వరగా వెలగలన్నా వాటిని పప్పుల టబ్బాల్లోకాని బియ్యం టబ్బాల్లోకాని ఉంచాలి.
 - ★ అప్పదాలు తెల్లగా, గుల్లగా విచ్చుకొనేటట్లు ఉండాలంటే మినుపపప్పుతోపాటు కేజి ఒక్కంటికి 50 గ్రాముల సగ్గు బియ్యం కలిపి మిల్లాడించాలి.
- పేరి విజయలక్ష్మి, (విజయనగరం.)

“ఎందుకుట పిలుస్తున్నది?”

“నాకేం తెలుస్తోంది బాబూ.”

“నీబొంద; నిన్నడగటం నాదే బుద్ధి తక్కువ” వీరయ్య మీద మనసులో గొణుక్కుంటూనే, సగం చచ్చిపోయి ఆఫీసర్ గదిలో అడుగు పెట్టాడు రంగనాథం. ఆ ఆఫీసర్ కి బల్లలాగ, తనొక పురుగులాగా, ఆయనొకపులిలాగ, తానొకవిరలాగా భావించి అంతలా కుతలమైపోయాడు రంగనాథం ‘కాకిముండా నీ పంతంనెరవేర్చుకొన్నావ్. నావతనాన్ని చూడబోతున్నావ్’ మనసులోనే బావురుమన్నాడు.

పైల్లో గుచ్చిన చూపును పైకి గుంజాడు ఆఫీసర్. మవునంగా, దీనంగా నిలబడివున్న రంగనాథాన్ని పరిశీలించాడు.

“మిష్టర్ రంగనాథం. కంగ్రాచులేషన్”

దేబె ముఖంతో చూస్తుండిపోయాడు రంగనాథం. ఉరివేయబడే ముందు, ఆ నిర్భాగ్యుని మెడ మనుపుదనాన్ని మెచ్చుకొంటున్నట్లుగా వుంది ఆఫీసర్ ఆభినందన రంగనాథానికి.

“అదేనోయి, నీ ప్రమోషన్ విషయం. నాలుగైదు రోజుల్లో ఆర్డర్స్ పంపాయి. విష్ యు బెస్ట్ ఆఫ్ లక్.”

తానున్న గుంజాటన స్థితిమండి కొద్ది కొద్దిగా బయటపడ్డాడు రంగనాథం. మొఖానికి పట్టిన చెమట తుడుచుకొన్నాడు.

“థాంక్స్ సర్” గొంతు పెగల్చుకొన్నాడు రంగనాథం.

“ఈ కొత్త బాధ్యతను గూడా సంతృప్తిగా నిభంించుకు రాగలవనే నమ్మకం

నీ మీద నాకుంది. ఈ అవకాశం నీ కొస్తున్నందుకు సంతోషంగానూ వుంది. ఆఫీసు వ్యవహారాల్లో నీవు చూపిస్తున్న శ్రద్ధ, ఆసక్తి నిన్నింకా పెద్దవాణ్ణి జేస్తాయి. అప్పుడు మరి సంతోషిస్తాను”

“మెనీ మెనీ థాంక్స్ సర్” బయటపడ్డాడు రంగనాథం.

ఈ ఉదయం నుండి తానుహిస్తున్నది వేరు. జరుగుతున్నది వేరు. ఏమో, నోటి వరకూ వచ్చినట్లెవచ్చి జారిపోయిన వెన్ని లేవు? ఈ ప్రమోషన్ విషయమూ అనుభవానికొచ్చేవరకూ, ఆశలు పెంచుకోగూడదు.

ఈ కాకి శకునం క్షణంలో తమ్మా, తన భవిష్యత్తునూ బండలపాలు చేయొచ్చు. దేవుడా; రక్షించు; రక్షించు; ఈరోజు ఇంకే ఉపద్రవం రాకుండా కాపాడు. ఆ కాకిముండ అరువుకు ఏ శక్తి లేకుండా చేయి. మనసులో వేడుకొన్నాడు రంగనాథం.

ఆఫీసు నుండి ఇంటికిచ్చిన రంగనాథం ఒంటిపిల్లలానే వుండిపోయాడు. మాట పలుకూ లేకుండా గదిలో ఓ మూల మవున జపంలో లీనమయ్యాడు. పరామర్శించబానికి వచ్చిన భార్యను ‘నన్ను ఒంటరిగా వుండనీ’ అంటూ కసిరికొట్టాడు.

రాత్రయింది. ఏదో రెండు మెతుకులు గతికి మంచం మీదకు జేరాడు రంగనాథం. ఆతని మనసు కొంచెం శాంతించింది ఏ దుర్వార్తా వినకుండా ఈరోజు గడిచి పోతున్నందుకు, ప్రమోషన్ వంటి శుభవార్త విన్నందుకు లోలోన సంబరం తన్నుకొన్నూనేవుంది. ఈ రాత్రి గూడా గడిచి

పోతే రేపు తన ప్రమోషన్ సంగతి ఇంటిల్ల సాదికీ చెప్పాలి. పండగే చేసుకోవాలి. అప్పులో ఎక్కడా, ఇంటిదానికి కాళిందికీ మంచి చీరలు కొనిపెట్టాలి.

రంగనాథం ఆలోచనకీ అంతరాయంగా వీధి తలుపు చప్పుడైంది. కాళింది వెళ్లి తలుపు తీయటం, బయట వ్యక్తి తలొంచుకొని రంకోచిమ్మా లోనికి రావటం రంగనాథం చూస్తునే వున్నాడు. రంగనాథం సరాలు భగ్గు మన్నాయి. మనసులో మానిన వుండు తిరిగి సలపటం పెట్టింది. తాననుకొంటున్న శకునం రావేవచ్చింది. శని ప్రభావం మాపించబోతున్నది. చివ్వున మంచం మీద నుండి లేచాడు. ఉద్రేకంతో ఊగిపోతూ అన్నాడు రంగనాథం.

“ఏం నాయనా, సంవత్సరం క్రితం దాన్ని నా గుండెమీద కెక్కించింది చాలక, ఇప్పుడు నీవూ తయారయ్యావా ఇక్కడే తిప్ప, వేయటానికి వీల్లేదు. ఎంతమాత్రం వీల్లేదు. నిన్ను భరించటం నావల్లకాదు. నీ దారి నువ్వు జూసుకో”

“మీరుండండి కాస్త. అబ్బాయివచ్చి క్షణం కాలేదు. నువ్వు లోపలికి రా బాబూ.”

“నువ్వు నోరుమూసుకొని లోనికి పోవా లేదా?” భార్యమీద నిప్పులు గక్కారు రంగనాథం, లోన గుమ్మం మాటుగా నిలబడి సంవత్సరం తర్వాత తిరిగి కన్పించిన భర్తను కల్పిత చేసుకొని చూస్తూ వుండిపోయింది కాళింది.

“నీకే చెప్పేది. దాన్ని భరించటమే నా శక్తికి మించిందైపోతున్నది నీకు ఏ విధా

కా కి శ కు నం

గానూ నే నాశ్రయమీయలేను. నాది ఒంటి రెక్కమీద గడిచే కుటుంబమే" రంగనాథంలో ఆ ఉద్రేకం ఇంకా తగ్గలేదు.

వంచినతల అప్పటికి ఎత్తగలిగాడు ప్రభాకరం. "నేనిక్కడ వుండిపోవటానికి రాలేదు. మామయ్యా. నేజేసింది వింత సిగ్గుమాలిన పనో తెల్సికొని వచ్చాను. మీరనుమతిస్తే ఇప్పుడే కాళిందిని తీసికొని వెళ్లిపోతాను."

"మా నాయనో, మా నాయనో" శాంతమ్మ మనసు సంతోష సాగరమైంది. బరువెక్కిన కాళింది గుండెలూ తేటతేటగా తేరుకొన్నాయి పాలిపోయిన ముఖంలో కొత్తకళ చిమ్ము కొచ్చింది. తృప్తిగా, ఆనందంగా భర్తను చూస్తూ వుండిపోయింది.

"ఇంకా ఇక్కడే నిలబడ్డా వేమ్మో అబ్బాయి స్నిహానికి విళ్ళా అవీ చూడు. నువ్వు లోపలి కెళ్ళు బాబూ" శాంతమ్మ మాటలు వింటూనే కాళింది వెనుకగా ప్రభాకరం లోనికెళ్ళారు.

"చాల్లే సంబంధం; ముందూ వెనకా లేకుండా" భర్తమీద విసుక్కొంటూ అక్కడే చతికిలపడింది శాంతమ్మ సంతృప్తిగా.

రంగనాథం మరోసారి తిక్మక వడ్డాడు. ఏదో ఉపద్రవమంటూ అనవసరంగా తాను కలవరపడిపోయి అందర్నీ హడలగొట్టి సందుకు తననితాను తిట్టిపోసుకొన్నాడు. తా ననుకొన్న ఉప్పెన ఏదీ ముంచుకు రాకపోవటమటుంచి ఒకదానివెంట ఒకటి అన్నీ శుభవారల్లే ఈ రోజు. విన్నాళ్ళనుండో విదురు మాస్తున్న ప్రమోషన్ విషయం ఈనాడే తెలియటం; కాళింది కాపురం తిరిగి కుదుటపడటం అన్నీ మంచి శకునాలే. ఇది చెప్పటానికేనన్నమాట ఉదయం ఆ కాకిముండ అట్లా గొంతు వించుకొంది. తానెంత పొరవడ్డాడు. రంగనాథానికి ఆనందంగానూ, అంతకు మించిన పరవశంగానూ వుంది.

ఆనాటినుంచీ అదే చెట్టుక్రింద పడుకోటం, కాకి ఆరుపుకోసం ఆత్రంగా ఎదురు చూస్తూ నిద్ర లేవటం రంగనాథానికి ఒక అలవాటై పోయింది.

బాధారహిత ప్రకృతిసిద్ధమైన ఆరోగ్యము మీదే!

స్థల బాధలు ప్రత్యేకమైనవి

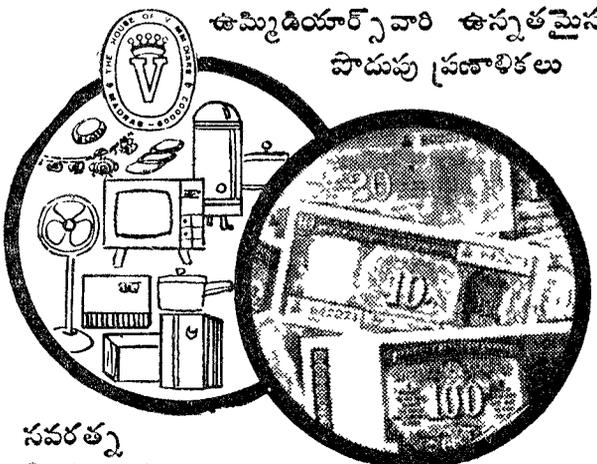
75 సంవత్సరములకు పైగా సుఖజీవనమునకు లోద్ర టానిక్ ను వాడిన స్త్రీలు ఎందరో!

ఉచిత వైద్య సలహాకు ఈ క్రింద పేర్కొనబడిన వితాసమునకు ఈ కూపనను పూర్తిచేసి మీ జాబుతో పంపండి.

పేరు: _____
 చిలాసము: _____
 PIN: _____

కేసరి కుటీరం (ప్రివేట్) లిమిటెడ్ రాయపేట, మద్రాసు-14
 ఏజెంట్లు: శివారామ జనరల్ స్టోర్స్ ఏజెన్సీస్ ఏజెంట్లవారి - సికిందరాబాద్ - వెంగుకూరు

ఉమ్మడియార్స్ వారి ఉన్నతమైన పొదుపు ప్రణాళికలు

సవరత్న పొదుపు ప్రణాళిక

రూ. 50, 100, 150, 200, 250, 300, 350, 400 మరియు 500 ల వర్గాలో మీకు వర్తించుచున్న 15 నెలల వ్యవధియందు నెల వందా ఛెక్లను పంపండి. మీరు చేరుకున్న ఒక నెల ఛెక్లను వసూలుచే ఒక ఇన్వెన్టివ్ కూపన మీరు ఉచితంగా ఇవ్వబడుతుంది. దీనిని ఇచ్చి మీరు సచ్చిన వస్తువులను కొనుక్కోండి. ప్రయోజనాల వివరాలు ఉమ్మడియార్స్ వారి నుండి తెలుసుకోవండి. గెలుపొందినవారు రుణాల రక్షణకు అవసరంలేదు.

1 సంవత్సరాల క్యాష్ సర్టిఫికేట్లు

మీ పెట్టుబడి 1 సంవత్సరాలా రెండంతలగుండు వలసమైన మరణము నమ్మికయైన మార్కెట్ ఈ క్యాష్ సర్టిఫికేట్లు రూ. 100/-, 200/-, 1000/- మరియు రూ. 2000/- వర్గాలో అమ్మాయి. చాలా ఆకర్షణీయమైనవి. మీ పెట్టుబడి అవసరాలకు వూర్తి చేసుకోవటం క అనువైన పొదుపు ప్రణాళిక.

అధిక వివరాలకు సంప్రదించండి: ఉమ్మడియార్స్ ప్రైవేట్ లిమిటెడ్ ఉమ్మడియార్స్ సంస్థయొక్క ఒక విభాగం ఉమ్మడియార్స్ షాపింగ్ సెంటర్ 162, అబ్బూ రోడ్డు, మద్రాసు-600 003

VERTICAL